

۹۶

گنجینه

گزیده بیانات آیت الله عابدینی

خطبه‌های نماز جمعه ۲۷ خرداد ماه ۱۴۰۱

سازمان مجامع قزوین

نشریه ذکر جمعه
با هدف انتشار گزیده بیانات
ائمہ جمعہ قزوین در خطبہ‌های
نماز جمعه، هر هفته به صورت
الکترونیکی از طریق شبکه‌های اجتماعی
ستاد نماز جمعه منتشر می‌گردد.
لازم به ذکر است متن بیانات ائمہ
محترم جمعه، با حذف و اضافات و
ویرایش همراه است و سعی شده
است جهت مطالعه و بهره‌جویی
هرچه بهتر مخاطبین گرامی،
اهم محورها ارائه گردد.

خطبه اول

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى
مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ الْمَعْصُومِينَ
وَاللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ مِنَ الْآنَ
إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

قرآن و اهل بیت عليهم السلام؛ راهنمایان راه هدایت

قَالَ اللَّهُ الْحَكِيمُ فِي كِتَابِهِ الْكَرِيمِ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾

در خطبه‌های قبل عرض کردیم: ما هر راهی را نباید برویم، هر کلامی را نباید بشنویم و پیرو هرکسی نباید باشیم. همچنین راه‌هایی هست که وظیفه داریم برویم و حقایقی هست که نیاز داریم بدانیم. تفکیک

۱. ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از خدا پروا کنید و با صادقان باشید [صادقانی که کامل‌ترین نشان پیامبران و اهل بیت رسول بزرگوار اسلام علیهم السلام هستند.] (توبه: ۱۱۹).

بین این‌ها، شناخت این‌ها و انتخاب راه درست، راهنما لازم دارد. خدا، رسول خدا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ و ائمه هدا عَلَيْهِمُ السَّلَامُ ما را راهنمایی می‌کنند. این راهنمایی‌ها را از آیات قرآن کریم یاد می‌گیریم. یکی از فرصت‌های ما، همین خطبه‌های نماز جمعه است که دور هم جمع شویم و با هم، در خدمت آیات الهی و رهنمودهای دینی باشیم، امامان جمعه معمولاً می‌گویند: «خودم و شما مخاطبان را به تقوا دعوت می‌کنم.» همه ما [به این رهنمودها] نیاز داریم. بنده محتاج‌تر از شما هستم. همه با هم پای این بیانات قرآنی و روایات دینی می‌آییم تا بتوانیم راه درست را پیدا کنیم.

تقوا یعنی وفا کردن به عهد الهی

خدای متعال در همین آیه فرمود: ای کسانی که ایمان آورده‌اید، تقوای الهی پیشه کنید. بارها عرض کردیم: تقوای الهی [پیشه کردن] یعنی رابطه ما با خدا قطع نشود، از خدا غافل نشویم، پیمان‌هایی که با خدا بستیم فراموش نکنیم و عهد نشکنیم. ما با خدا عهد و پیمان بستیم که او پروردگار، خالق

و ولیّ ماست. مبادا دیگران را کسانی در نظر بگیریم که قرار است به جای خدا برای ما تصمیم بگیرند! [باید فقط] خدا را ببینیم، توکل و اعتماد و امیدمان فقط به خدا باشد و [فقط] از گناهانمان ترس و واهمه داشته باشیم. به دیگران دل نبندیم و با دیگران همراه نشویم؛ [چنان‌که] سپس از یاد ببریم که با خدا عهد و پیمان داشتیم.

وقتی صداقت را در زندگی‌مان رعایت کنیم، عهد و پیمان با خدا را رعایت کرده‌ایم. اگر امانت‌دار باشیم، عدالت داشته باشیم و به کسی ستم نکنیم، با خدا هستیم. [خداوند] به ما فرموده است: برای اینکه راهتان را گم نکنید، با «صادقین» همسفر و همراه باشید. در این دنیای ظلمانی و تاریک، «صادقین» انبیا و ائمه علیهم‌السلام هستند؛ از آن‌ها دست برندارید.

راه‌هایی که نباید برویم: پیروی از عقاید باطل پیشینیان

[در] دنباله بحث‌هایی که عرض کردیم کدام راه‌ها ممنوع‌الورود است و به [سوی] کدام راه‌ها سفارش شده‌ایم؛ اکنون بعضی از موارد آن را عرض می‌کنم:

■ خدا از بعضی انسان‌ها گلایه می‌کند و می‌گوید:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا
أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولُو كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا
وَلَا يَهْتَدُونَ﴾^۱

کسانی هستند که وقتی به آن‌ها گفته می‌شود: از آنچه خدا نازل کرده پیروی کنید؛ این انسان‌های بی‌معرفت در پاسخ می‌گویند: ما دنبال همان چیزهایی می‌رویم که آبا و اجدادمان می‌گفتند.

آنچه خدا نازل کرده است قرآن، امیرالمؤمنین عليه السلام و ائمه عليهم السلام هستند. شما باید به دنبال این‌ها حرکت کنید و راه قرآن را بروید. خدا در قرآن گفته است: باید از پیغمبر صلى الله عليه واله اطاعت کنید. ولی شما امیرالمؤمنین عليه السلام است. نباید دنبال مفسدان بروید و فریب منافقان را بخورید. باید با مستکبران مبارزه کنید و مستضعفان را همراهی کنید.

سپس قرآن می‌فرماید: ﴿...أُولُو كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

۱. هنگامی که به آنان [که مشرک و کافرند] گویند: از آنچه خدا نازل کرده پیروی کنید، می‌گویند: نه، بلکه از آیینی که پدرانمان را بر آن یافتیم، پیروی می‌کنیم. آیا هر چند پدرانشان چیزی نمی‌فهمیدند و راه [حق را به سبب کوردلی] نمی‌یافتند [باز هم کورکورانه از آنان پیروی خواهند کرد؟!]. (بقره: ۱۷۰).

شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ. ﴿﴾ فرض کنیم که پدرانشان دنبال خرافات رفتند و به جای اینکه مشکلاتشان را با خدا و دین و دعا و پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ و امام حسین و امام رضا عَلَيْهِمَا السَّلَام حل کنند، [برای مثال] گفتند: [اگر] سبزه را گره بزنی، مشکلاتان حل می‌شود. [یا مثلاً] آبا و اجداد ما از قدیم گفته‌اند: اگر از روی آتش بپزید، این [کار] مشکلات تو را حل می‌کند. سرخی او برای تو و زردی تو برای او می‌شود. [قرآن] می‌گوید: آبا و اجدادت حرف خوبی نزده‌اند. تو با عقل و منطق و دینت، این‌ها را کنار بگذار و از آنچه خدا و پیغمبر گفته‌اند پیروی کن. ممکن است پدری به پسرش بگوید: بچه‌های مردم زرنگ بودند که یک‌شبه سرمایه‌دار شدند. این [پدر] حرف غیرعقلانه‌ای می‌زند. بسیاری از پدرها این‌طور گفته‌اند؛ [اما] هرکس که گفته باشد درست نیست. خدا چنین چیزی نمی‌گوید. [از منظر قرآن] این زرنگی نیست. زرنگی صداقت و حلال‌خوری است.

درود می‌فرستیم به آبا و اجدادی که به فرزندانشان حق و عدالت را آموختند و آن‌ها را به پیروی از خدا و پیغمبر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سفارش کردند. اصولاً آبا و اجداد عاقل و

مؤمن همین کار را می‌کنند؛ اما اگر کسی چیز دیگری گفت، خدا می‌فرماید: او را رها کن و به دنبال دین، خدا و حق باش. در آن راه‌ها [ی دیگر] موفقیت نیست. آن‌ها فریب و سراب هستند. اگر به مناطق کویری سفر کرده باشید می‌دانید که در اتوبوس، در بیابان، وقتی از دور نگاه می‌کنید، [بر اثر] عطش و تشنگی سراب می‌بینید و خیال می‌کنید امواج دریاست. وقتی جلوتر می‌روید، می‌بینید هیچ خبری نیست؛ فقط خشکی و عطش است. غیر از راه خدا، انسان هرکجا می‌رود سراب می‌بیند. خیال می‌کند که آبادانی است و عمری دنبال سراب می‌رود. بعداً هم خسارت و ندامت [می‌بیند].

■ در سوره مبارک لقمان هم فرمود:

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا
وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُهُمْ إِلَى
عَذَابِ السَّعِيرِ﴾^۱

۱. چون به آنان گویند: از آنچه خدا نازل کرده است پیروی کنید، می‌گویند: [پیروی نمی‌کنیم؛] بلکه ما از آنچه پدرانمان را بر آن یافته‌ایم، پیروی می‌کنیم. آیا [کورکورانه از گذشتگان پیروی می‌کنند] هرچند که شیطان آنان را با این پیروی به عذاب فروزان دعوت کند؟! (لقمان: ۲۱).

به آن‌ها گفته می‌شود: هرچه خدا گفته است، همان خوب است؛ به آن عمل کنید. در پاسخ می‌گویند: ما کاری به این کارها نداریم. هرچه قدیمی‌ها و آباواجدادمان گفتند، دنبال همان هستیم.

آباواجداد این جمع نمازگزار، همگی مسجدی، ولایی و مؤمن بودند. [در حالی که] پدران آن‌ها مشرک، ظالم و بت‌پرست بودند. می‌گفتند: هرچه پدرانمان بودند، از همان پیروی می‌کنیم.

سپس خدا می‌فرماید: این شیطان است که آن‌ها را به عذاب جهنم دعوت می‌کند. می‌گویند: [پیرو] آباواجدادمان [هستیم؛ حتی اگر گمراهی باشد]. یعنی راه شیطان را می‌روند؛ همان راهی که ممنوع‌الورود است. پس پیروی از آباواجداد، اگر در مقابل خدا باشد، راه نیست؛ چاه است. پیروی از شیطان ممنوع‌الورود است؛ چاهی است که انسان [در آن] به هلاکت و سقوط می‌رسد.

■ در سوره مبارک زخرف هم خدا به پیغمبر ما می‌گوید:

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا

قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِم مُّقْتَدُونَ ﴿١﴾

[از] این همه پیغمبر، هرکجا قبل از تو پیغمبری فرستادیم، خوش گذرانان، رفاه طلبان و کسانی که مغرور هستند و حرف حق را نمی فهمند، این ها پیغمبران را به مسخره می گرفتند و می گفتند: ما آبا و اجدادمان را در مسیر دیگری دیدیم. این پیغمبر آمده است چه می گوید! ما اقتدا می کنیم به آنچه آبا و اجدادمان گفتند: آن ها بت پرسیدند؛ ما [نیز] بت می پرستیم. آن ها ظلم کردند؛ ما [هم] ظلم می کنیم. آن ها خرافاتی بودند؛ ما هم همان [طور] هستیم.

عاقبت گمراهان در قیامت

وقتی [کافران] همه این راه ها را رفتند، در آخر چه می شود؟ [خداوند] در سوره مبارک ابراهیم فرمود:

﴿وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخِّرْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نُّجِبْ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرَّسُولَ ۗ﴾

۱. [پیروی کورکورانه و جاهلانه مخصوص اینان نیست] و به همین گونه پیش از تو در هیچ شهری بیم دهنده ای نفرستادیم، مگر آنکه سران خوش گذران و مست و مغرورش گفتند: ما پدرانمان را بر آیینی یافتیم و ما هم حتماً به آثارشان اقتدا می کنیم (زخرف: ۲۳).

أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلِ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ﴿١٢﴾

پیغمبر! به مردم هشدار بده، آن‌ها را آگاه کن و روزی را به یاد آن‌ها بیاور که عذاب خدا پدیدار می‌شود. روز حساب کتاب است. روزی است که عده‌ای به بهشت می‌روند و عده‌ای بیراهه‌شان آن‌ها را به جهنم کشانده است.

سپس کسانی که شرک ورزیدند و راه غلط رفتند، وقتی جهنم را دیدند می‌گویند: خدایا! به ما مهلت بده. حالا فهمیدیم که باید همان راهی را برویم که تو گفتی. [باید گفت:] خیلی دیر و بی‌موقع فهمیدید. این همه پیغمبران، آیات الهی، کتاب‌های آسمانی و اولیای الهی آمدند. شما کجا بودید؟ چرا نفهمیدید؟ چرا نشنیدید؟ چرا غفلت کردید؟

وقتی جهنم را دیدند می‌گویند: [به ما مهلت بده تا] دعوت تو را اجابت کنیم. [پاسخشان این است:] وقتی زنده بودید، [باید] اجابت می‌کردید. چرا الان اجابت کنید! اکنون وقت اجابت نیست؛ وقت مجازات است. [می‌گویند:] ما را برگردان. این بار از پیغمبران

پیروی می‌کنیم، به حرف آن‌ها گوش می‌کنیم و به آیات الهی اهمیت می‌دهیم.

سپس خدا می‌فرماید: دیر آمدید! قبلاً خیال می‌کردید اصلاً کارتان به اینجا نمی‌کشد. سرکشی و طغیانگری و غفلت کردید و به دستورهای الهی بی‌اعتنا بودید.

در سورهٔ نحل می‌فرماید: کسانی که بت پرستیدند و شرک ورزیدند، همان بت‌ها [به آن‌ها] می‌گویند: چه کسی گفته بود مرا پرستید؟ کسانی که به جای خدا از انسان‌ها [ی دیگر] تبعیت کردند، با همان کسانی که از آن‌ها تبعیت کردند و در دنیا خیلی با هم رفیق بودند، [در قیامت] دعوا می‌کنند. این می‌گوید: تو باعث شدی من دنبال تو بیایم. آن هم می‌گوید: چه کسی گفته بود دنبال من بیایی؟! این‌ها در دنیا برای مسائل دنیایی، دنیاپرستی، مقام یا هر چیزی، باند شده بودند، جیب مردم را خالی می‌کردند، به مردم ظلم می‌کردند و منابع خودشان را دنبال می‌کردند. امروزه هم بسیاری مواقع، این جنس آدم‌نماها به سر مردم بلا می‌آورند. در قیامت، این‌ها به جان هم

می‌افتند. دشمنی‌هایشان با هم آشکار می‌شود و با همان دشمنی و عداوت وارد جهنم می‌شوند. این هم پیام سوره مبارک نحل در این معنا بود.

امیدواریم در باقی‌مانده عمرمان، خدای متعال این توفیق را به ما عنایت کند که به فرموده امیرالمؤمنین علیه السلام: «لَا يَرْجُونَ أَحَدًا مِنْكُمْ إِلَّا رَبَّهُ.»^۱ به غیر از خدا، به هیچ‌کس دل نبندیم، پیرو انبیای الهی باشیم، آیه‌های قرآن را یاد بگیریم و در زندگی به آن‌ها عمل کنیم. قرآن برای فهمیدن و عمل کردن است. فقط برای این نیست که برای مرده‌هایمان قرآن بخوانیم. این هم در جای خود محترم است؛ ولی اصل این است که خودمان یاد بگیریم و در زندگی به فرمایش خدا عمل کنیم. امیدواریم و از خدای متعال خواهانیم که در مسیر حق و در پیروی از ائمه و اهل بیت علیهم السلام زندگی کنیم که «صادقین» حقیقی هستند.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾
اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿٢﴾
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿٣﴾
وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿٤﴾.

خطبه دوم

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ أَبِي الْقَاسِمِ الْمُصْطَفَى مُحَمَّدٍ
وَعَلَى عَلِيِّ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَعَلَى فَاطِمَةَ الزَّهْرَاءِ
سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ وَعَلَى الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ
سَيِّدَيْ شَبَابِ أَهْلِ الْجَنَّةِ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ
وَعَلَى مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُوسَى
وَعَلَى مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى
الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ وَعَلَى الْحِجَّةِ الْقَائِمِ الْمُنْتَظَرِ
الْمَهْدِيِّ صَلَوَاتِ اللَّهِ وَسَلَامُهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.
أَوْصِيَكُمْ عِبَادَ اللَّهِ وَنَفْسِي بِتَقْوَى اللَّهِ وَنَظْمِ أَمْرِكُمْ.

عاقبت دوستی بر حق

دوست خوب آن دوستی است که در زندگی دنیایی،
دست ما را برای عمل صالح بگیرد، در [رسیدن به]

تقوا کمکمان کند، در حق و عدالت یار و یاورمان باشد و در معرفت توحیدی و معرفت به قرآن و دین همراهمان شود. دوستانی که این‌گونه با هم دوست باشند، مواظب اخلاق و رفتار همدیگر و تقوای جمعی [خواهند بود]. این [نوع] دوستی در قیامت هم دست ما را خواهد گرفت و در قیامت هم به دوستی تبدیل می‌شود.

عاقبت دوستی بر باطل

کسانی که در دنیا در ظلم با هم یکی می‌شوند و در فساد همدیگر را یاری می‌کنند، این‌ها در قیامت با کینه و عداوت همدیگر را می‌بینند و با همان کینه و عداوت وارد جهنم می‌شوند. چند آیه هست که این حقیقت را به خوبی آشکار می‌کند؛ [از جمله] آیه ۲۷ سوره مبارک فرقان و آیات ۶۶ به بعد سوره مبارک احزاب: کسانی که در دنیا برای مسائل دنیایی با هم دوستی می‌کنند، بر سر مردم کلاه می‌گذارند، بیت‌المال را غارت می‌کنند، زمین خواری می‌کنند، ربا می‌خورند و در بدی در کنار هم و رفیق همدیگر هستند،

این‌ها در قیامت حال بسیار بدی دارند و روسیاه هستند. در آنجا دشمنان همدیگر هستند، به هم پرخاش می‌کنند و همدیگر را لعنت می‌کنند.

مناسبت‌های هفته

سالروز تشکیل جهاد سازندگی

یکی از آن مناسبت‌ها تشکیل جهاد سازندگی است. من از بیانات برادر عزیز، جناب آقای مهندس افلاطونی، مدیرکل محترم [جهاد کشاورزی] محروم بودم. قبل از عرایض بنده سخنرانی فرمودند نتوانستم از سخنرانی ایشان استفاده کنم. امروز همه ما اهمیت کشاورزی را بیشتر از گذشته می‌دانیم. دنیا الان در رقابت جمع‌آوری گندم از کشورهای مختلف است و هر کشوری می‌خواهد تا می‌تواند [گندم] ذخیره کند. همچنین همه ما از موضوع کم‌آبی آگاهیم. در این شرایط، باید خودمان را آماده کنیم تا با کمترین آب، از خاک و زمین و بذر و کشت و کارمان بیشترین استفاده را ببریم. این موضوع بسیار مهم است. ان شاء الله با

مدیریت عزیزان گران قدر ما این اتفاق می افتد. دولت به خوبی این دغدغه را دارد؛ برای اینکه الان دولت ما دولتی است که باور کرده است باید با اعتماد به مردم و با استفاده از امکانات داخلی سر پا بایستد.

نمی خواهیم دست تکی به سوی کشورهای مثل آمریکا دراز کنیم که خودشان در حال افول و اضمحلال هستند و تاکنون با ما فقط دشمنی کرده اند. ما نمی توانیم با دشمنمان چنین تعاملی داشته باشیم. باور کرده ایم که دشمن خیر ما را نمی خواهد. در طول سالیان، افراد ساده لوحی بودند که گمان می کردند آمریکا برای آن ها کاری می کند. اکنون فهمیده اند که کاری نخواهد کرد. خودِ شاه موقع رفتن گفت: هیچ کاری نبود که من برای آمریکایی ها نکرده باشم؛ اما ببینید این ها با ما چطور رفتار کردند. یعنی حتی آدم عقب مانده ای مثل شاه هم این حقیقت تلخ را فهمید و مرد. اما متأسفانه الان کسانی هستند که شاید ادعای روشنفکری هم می کنند؛ ولی همین مسئله ساده را نمی فهمند.

به هر حال، اگر بخواهیم استقلالمان را حفظ کنیم،

بخش عمده‌ای از استقلال ما به کشاورزی و محصولات اولویت‌دار کشاورزی وابسته است. اولین اولویت در کشاورزی تولید گندم است تا نان مردم به مخاطره نیفتد. گندمی که اساس صنایع متنوع و فراوان دیگری هم هست. استان ما هم از منظر کشاورزی، استان حاصلخیزی است و این دشت با عظمت قزوین سفره برکت خداست. در این شرایط بحرانی کم‌آبی، امیدواریم محصولاتی که آب زیادی مصرف می‌کنند و به هیچ وجه مثل گندم ضرورت ندارند به درستی مدیریت شوند و جلوگیری شود از کسانی که سوءاستفاده می‌کنند و منفعت طلبانه وارد مسائل کشاورزی می‌شوند. باید با مدیریت به جایی برسیم که ان شاءالله در تولید محصولات دارای اولویت در [سطح] کشور به صورت برجسته دیده شویم.

اهتمام کشاورزان به پرداخت زکات

یکی از چیزهایی که در بحث جهاد کشاورزی مطرح است و باید یادآوری کنم این است که: کشاورزان عزیز و گرامی،

الحمد لله هر سال تعداد کسانی که زکات می‌پردازند نسبت به سال گذشته بیشتر می‌شود و اهمیت بیشتری قائل می‌شوند. زمانی بود که تمام [مردم] استان ما کمتر از یک میلیارد تومان زکات می‌پرداختند. یعنی [مبلغ زکات آن‌ها] حدود هشتصد نهمصد میلیون تومان می‌شد. اما الان پرداختی زکات عزیزان ما ده‌ها میلیارد تومان است. به همان نسبت، برای فقرا و مستمندان رفاه حاصل شده است و افراد بسیاری هستند که به برکت همین زکوات و صدقات، از واجبات و مستحبات، زندگی می‌کنند و دعاگو هستند. ما به دعای آن‌ها احتیاج داریم.

ما باید بترسیم از اینکه زکات را که حق محرومان است ندهیم. در آن صورت، خاک روی سرمان می‌ریزد و [باید] به جای هوای سالم، خاک تنفس کنیم و آب سالم نداشته باشیم. گاهی ممکن است این‌ها مجازات کم‌کاری‌های ما باشید: [مثلاً] کسی فساد کرده، آب ناحق استفاده کرده و حق دیگران را بلعیده است. یا آب را بی‌رویه مصرف کرده و بریزوپاش کرده است. می‌توانست غرقابی را به مصرف بهینه

کشاورزی تبدیل کند؛ ولی این کار را نکرده و برایش مهم نبوده که این همه آب، سرمایه ملی هدر برود. این‌ها مجازات دارند و مجازاتش همین گرفتاری‌هایی است که می‌بینیم. باید به این‌ها توجه کنیم. [از طرفی،] اگر به زکات و مسائل شرعی توجه کنیم، این هم جایزه دارد:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ
مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾^۱

جایزه‌اش این است که خدا وعده داده است برکات آسمانی و زمینی خودش را به روی ما می‌گشاید. امیدواریم به این [موضوع] توجه داشته باشیم. در مصرف آب هم تا می‌توانیم در همه عرصه‌ها صرفه‌جویی را در نظر داشته باشیم؛ از آبی که [با آن] وضو می‌گیریم تا آبی که کشاورزی می‌کنیم. بیشترین [مصرف] آب برای کشاورزی، صنعت و بعد هم مصرف خانگی است.

۱. گر اهل شهرها و آبادی‌ها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می‌کردند، یقیناً [درهای] برکاتی از آسمان و زمین را بر آنان می‌گشودیم؛ ولی [آیات الهی و پیامبران را] تکذیب کردند. ما هم آنان را به کیفر اعمالی که همواره مرتکب می‌شدند [به غذایی سخت] گرفتیم (اعراف: ۹۶).

سالروز تشکیل سازمان تبلیغات اسلامی

مناسبت دیگر تشکیل سازمان تبلیغات اسلامی است که اهمیت بسیاری دارد. همه ما به نوعی از خدمات سازمان تبلیغات برخورداریم؛ اینکه چراغ مساجد روشن است و منبر و محراب و صحبت و موعظه و نصیحت روبه راه است، بخشی از آن [حاصل] زحمات عزیزان سازمان تبلیغات است. در رأس سازمان تبلیغات طلبه اندیشمند جوانی با تیم جوان فعالی نشسته است که هم رهبر را خوب درک می کنند و هم درک دینی درستی دارند.

الحمد لله سهم استان ما هم امروزه برادر متدینی است که مسئولیت سازمان تبلیغات استان قزوین را به عهده گرفته اند. [به لطف] سازمان تبلیغات در سطح کشور تحولاتی مشاهده می کنیم. بسیار امیدواریم که ان شاء الله در استان خودمان هم در عمران و آبادانی فعالیت های درون مسجدی، آبادانی مساجد روستاها [با تلاش] روحانیان مستقر و احیای فعالیت های قرآنی، شاهد خبرهای خوبی باشیم. همه این ها برکاتی هستند که ما و جامعه ما به آنها نیاز داریم.

سالروز تشکیل بسیج اساتید

[سالروز تشکیل] بسیج اساتید از جمله مناسبت‌هاست. استادان دانشگاه بسیجی دارند که در دوران فتنه‌ها نقش‌آفرینی‌های خوبی داشتند. بسیج اساتید به مناسبت شهادت شهید چمران [پایه‌گذاری شده] است که استاد بزرگ دانشمند بسیجی بودند. امیدواریم استادان گران‌قدر با نگاه بسیجی دانشجویانشان را پرورش بدهند که فرزند معنوی استادان هستند. استادان هستند که غیرت ایمانی، عرق ملی و دینی، دانش‌جویی و فناوری علمی را در دانشجویان شتاب و نشاط می‌بخشند. امیدواریم استادان محترم بسیجی دانشگاه‌ها جدی‌تر [عمل کنند]. ان‌شاءالله همه استادان ما بسیجی باشند؛ اما اگر بعضی‌ها حال و هوای بسیجی بودن را ندارند، امیدواریم استادان بسیجی با رفتارشان، آن عزیزان دیگر را هم به میدان فعالیت‌های دینی، علمی، انقلابی و بسیجی برسانند.

هفته قوه قضائیه

آغاز هفته قوه قضائیه است که هفته عدالت نام گذاری شده است. می دانیم که اگر خدای متعال در قرآن فقط بگوید: عدالت را رعایت کنید، عادل باشید و به قسط و عدل اهمیت بدهید، این فرمان خدا [محسوب] می شود؛ اما خدا راجع به عدالت جدی تر از این فرموده است:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾

خدا به شما ((دستور)) می دهد. کلمه دستور را هم بر سر فرمان خود آورده و دستور اندر دستور شده است: خدا به شما دستور می دهد که امانت ها را به اهل آن ها بدهید. وقتی دو نفر نزد قاضی می روند که یکی از آن ها صاحب حق است و حق او ضایع شده است،

۱. خدا قاطعانه به شما فرمان می دهد که امانت ها را به صاحبانش بازگردانید و هنگامی که میان مردم داوری می کنید، به عدالت داوری کنید. یقیناً [فرمان بازگردانیدن امانت و عدالت در داوری] نیکو چیزی است که خدا شما را به آن موعظه می کند؛ بی تردید خدا همواره شنوا و بیناست (نساء: ۵۸).

قاضی باید آن حق ضایع شده را که امانت الهی و امانت آن صاحب حق هم هست، به او برگرداند. اگر غیر از این اتفاق بیفتد، این قاضی وظیفه خود را انجام نداده و به عدل عمل نکرده است. یک نفر را مظلوم قرار داده و از ظالم حمایت کرده است.

البته باید به قاطبه قاضیان عدالت مدار خداقوت بگوییم. کسانی که از گرفتاری‌های مردم گره‌گشایی می‌کنند و حمایت می‌کنند از مظلومی که مال باخته، جان باخته یا گرفتاری برایش درست شده و به دستگاه عدلیه پناه می‌برد. قاضی عادل که گره او را باز می‌کند، باید دستش را بوسید و برای زحمات او احترام قائل شد.

اگر هم کسی کوتاهی کند، مجازاتش سنگین است. امام صادق علیه السلام در حدیثی قاضیان را چهار دسته کرده‌اند و فرموده‌اند: [فقط] یک دسته اهل نجات‌اند؛ [اما] بقیه اهل نجات نیستند. [نخستین دسته] جهنمیان کسانی هستند که هم می‌دانند و هم عملاً قضاوت ناحق می‌کند. دومین دسته کسانی هستند که نمی‌دانند به ناحق قضاوت می‌کنند؛

اما به ناحق قضاوت می‌کنند. سومین دسته کسانی هستند که به حق قضاوت می‌کنند؛ اما نمی‌دانند که به حق قضاوت می‌کنند. [در واقع] تیری به تاریکی می‌زنند. تو که نمی‌فهمی حق و باطل چیست، چرا قضاوت می‌کنی؟! به حق هم قضاوت کرده است؛ ولی بر اثر شانس. سرنوشت مردم را که نباید به شانس سپرد.

[فقط] یک دسته اهل نجات هستند. همه ما برای موفقیت این دسته که تعداد آنها هم زیاد است، دعا می‌کنیم: کسانی که هم می‌دانند و هم به حق قضاوت می‌کنند. خدا بر برکات زندگی آنها بیفزاید. این‌ها پناه مردم هستند. همان کسانی هستند که جان و استراحتشان را می‌گذارند و زحمت می‌کشند تا برای رضای خدا، حق را به صاحب حق برسانند.

سالروز رحلت مرحوم میرزا جواد ملکی تبریزی

موضوع و مناسبت دیگر ارتحال عالم و عارف بزرگ، مرحوم میرزا جواد آقای ملکی تبریزی است که بسیاری از علمای بزرگ امروز و دیروز ما شاگردان مکتب این شخصیت بزرگوار بوده‌اند. این شخصیت بزرگ آنچنان با ذکر و ارتباط با خدا، تهجد و نماز شب و سیروسلوک و مراقبت و مواظبت از اعمال و رفتار و گفتار زندگی کرد که مصداق این آیه شریفه شد:

﴿وَأَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾

خدای متعال فرمود: اگر کسانی در مسیر ما استقامت بورزند، ما به آن‌ها آب گوارا می‌نوشانیم. در روایات فرموده‌اند: منظور از آب گوارا این است که لیاقت این را پیدا می‌کنند که آیات قرآن و فرمایش‌های امیرالمؤمنین علیه السلام را به خوبی درک کنند. [به برکت] آب گوارایی که به آن‌ها می‌چشانیم، از فهمیدن یک آیه قرآن لذت می‌بردند و [وقتی] حدیثی می‌شنوند، جانشان تازه می‌شود؛ [طوری که] انگار زنده و نورانی شده‌اند.

۱. اگر [انس و جن] بر طریقه حق پایداری کنند حتماً آنان را از آب فراوانی سیراب خواهیم کرد (جن: ۱۶).

این‌ها از آب گوارا و حیات بخش استفاده می‌کنند. این عالم بزرگ از این جنس بود. خدا روح این بزرگوار را با انبیا و علما محشور کند. امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ [مدت] کوتاهی شاگرد ایشان بوده است. [گویا] امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ چند جلسه با مرحوم آیت‌الله العظمی اراکی پای درس ایشان رفته بودند. امام رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ می‌گوید: کاش فرصت می‌شد از درس و روحیات ایشان بیشتر بهره‌مند می‌شدم.

هم خوانی باشکوه سرود «سلام فرمانده» در قزوین

موضوع دیگری هم که جا دارد به شکرانه نعمت خدا عرض کنیم، [این است که] سرود «سلام فرمانده» در استان ما الحمدلله با جمعیت بسیار اجرا شد. همچنین از همه دست‌اندرکاران این حرکت خوب تشکر کنیم. نیروی انتظامی در ساماندهی و نظم این حرکت بسیار فعال بود؛ [همچنین] همه بسیجیان استان و فرمانده محترم سپاه. همه مردم عزیز، پیر و جوان در [هم خوانی] این سرود شرکت کردند.

این سرود به نحوی از مرزهای کشور ما عبور کرد. در کشورهای بسیاری، این سرود را به زبان خودشان یا به زبان فارسی اجرا کردند که کار سختی است. گاهی خدمت شما عرض کرده‌ایم: ایران قیام کرد، امام آمد؛ جهان قیام کند چه کسی می‌آید؟ این سرود در حقیقت قدمی بود به سوی اینکه ملت‌های دیگر را هم به قیام وادارد. دیدیم که مردم همه جا آماده هستند. این سرود روحیه ما را بسیار لطافت بخشید. می‌بینیم که کشورهای مختلف استقبال کردند و همان را می‌گویند که ما می‌گوییم.

دشمن چقدر از این حرکت رنج کشید و چقدر نقشه‌ها و توطئه‌ها آورد که این کار را خراب کند؛ ولی معلوم شد که خدا می‌خواهد دل‌های مؤمنان را در سراسر عالم به یکدیگر پیوندد. امیدواریم همیشه و همه جا پای کار دینمان، ملازم تقوا، مواظب وحدت و انسجام و برادری و محبت نسبت به همدیگر و پیرو حق باشیم.

دعای پایانی

پروردگارا! عاقبت امر همه ما را ختم به خیر بفرما؛
نقشه‌های شوم دشمنان و اجانب را نقش بر آب بگردان؛
پروردگارا! روح امام و ارواح شهیدان را با انبیا و اولیا
محشور بفرما؛

گذشتگان و اموات ما را ببخش و بیامرز؛
به مریض‌های ما شفای عاجل عنایت بفرما؛
گرفتاری‌ها را برطرف کن؛

دل‌های جوانان ما را به نور ایمان و ولایت
اهل بیت علیهم‌السلام و انس با قرآن روشن و منور بفرما؛
کینه‌ها، اختلافات و دودستگی‌ها را به وحدت و
انسجام و محبت و برادری تبدیل بفرما؛

پروردگارا! برکات آسمانی خودت را از ما دریغ مدار؛
پروردگارا! فرج مولا و صاحبمان، امام زمان عجل‌الله‌تعالی‌فرجه‌الشریف را
نزدیک بفرما؛

لیاقت خدمت در پیشگاه آن حضرت را به همه ما
عنایت بفرما.

اللَّهُمَّ اغْفِرِ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ
الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَمَغَارِبِهَا تَابِع
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ إِنَّكَ مُجِيبُ الدَّعَوَاتِ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ.

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿١﴾
وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾
فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿٣﴾
وَالسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ

